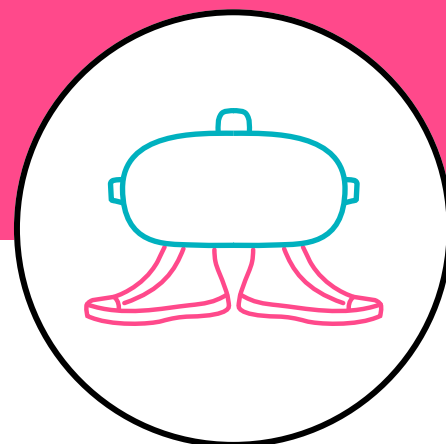

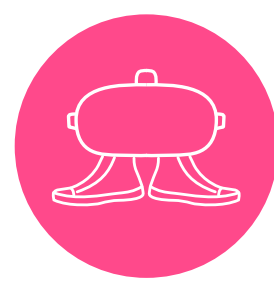
BUTY RÓŻNORODNOŚCI

SCENARIUSZ ZAJĘĆ 3/5

**Wchodzimy w buty sportowe Stefana,
osoby z niepełnosprawnością ruchową**

załącznik – niepełnosprawność ruchowa w pigułce

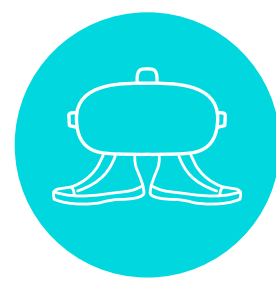

CO WARTO WIEDZIEĆ O NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI RUCHU?

To stan człowieka znajdującego się w sytuacji obniżonych możliwości motorycznych ciała. Zazwyczaj jest to związane z różnorodnymi uszkodzeniami kończyn. Dolegliwość ta może wynikać ze zmian rozwojowych w okresie płodowym, chorób, wypadków oraz innych czynników mających wpływ na budowę ciała i działanie jego poszczególnych części.

Niepełnosprawności ruchowe można podzielić na następujące podstawowe grupy:

- 1. Brak kończyn lub ich części.** Niepełnosprawności tej doświadczają osoby po amputacjach wynikających z wypadków losowych lub chorób, a także osoby, u których w okresie rozwoju płodowego nie wykształciły się poszczególne części ciała.
- 2. Uszkodzenia układu nerwowego lub grup mięśni odpowiedzialnych za funkcjonowanie kończyn.** Zaburzenia te obejmują porażenia i niedowłady rozumiane jako obniżenie sprawności, poprawności wykonywania ruchów, osłabienie siły mięśniowej, spowolnienie ruchów. Do tej grupy zaliczają się osoby będące ofiarami mózgowego porażenia dziecięcego czy też uszkodzenia rdzenia kręgowego w wyniku wypadku lub choroby.
- 3. Niepoprawne uformowanie szkieletu w okresie rozwoju płodowego lub w okresie rozwoju.** Ta grupa dotyczy osób dotkniętych achondroplazją lub innymi rodzajami karłowatości, a także osób, u których struktura szkieletu nie rozwinęła się poprawnie w wyniku chorób.
- 4. Uszkodzenia stawów.** Niepełnosprawność ta występuje na skutek wypadków, często wynikających z uprawiania różnych dyscyplin sportu, a także na skutek degradacji stawów związanej z wiekiem, z cukrzycą oraz szeregiem chorób reumatycznych.

DZIESIĘĆ WYMIARÓW PRZYNALEŻNOŚCI,

które warunkują osiągnięcie satysfakcjonującego poziomu przynależności osoby z niepełnosprawnością

OBECNOŚĆ

01

Nieobecność osób z niepełnosprawnościami we wspólnotach wyznaniowych, miejscach pracy i innych grupach społeczności jest często pierwszą barierą, którą należy zwalczyć.

ZAPROSZENIE

Zaproszenie pozwala poczuć, że osoba i jej obecność jest dla innych istotna.

02

POWITANIE

03

Wszyscy mamy nadzieję, że spotkamy się z gościnnością i ciepłym powitaniem, gdy po raz pierwszy przybywamy do nowej grupy. Takie gesty nie są jednak gwarantowane ani oczywiste do przewidzenia w przypadku osób z niepełnosprawnością (szczególnie taką, która budzi dystans, strach, przed nieznanym lub lęk). Zamiast czuć się mile widzianymi, wielu czuje się zranionymi.

POZNANIE

Spędzanie czasu z kimś i poznawanie jego zainteresowań, historii, pasji i darów pomaga mu stać się znanym z innej/nowej strony. Gdy poznajemy osobę, kreujemy nowy poziom relacji społecznej – od „bycia obecnym” do „bycia aktywnym”.

04

AKCEPTACJA

05

Gdy ktoś zostaje dobrze poznany, rośnie również prawdziwa akceptacja względem niego. Dana osoba czuje się częścią grupy i jest akceptowana oraz ceniona za to, kim jest.

WSPARCIE

06

Czasami osoby z niepełnosprawnością korzystają z dodatkowego wsparcia, aby w pełni uczestniczyć w niektórych obszarach życia. Takie wsparcie może być bardziej zindywidualizowane lub być nieco intensywnie.

ZAOPIEKOWANIE

Wspierająca, świadoma społeczność powinna rozumieć i nieść opiekę. Istnieje wiele sposobów na zaspokojenie tej potrzeby, większość z nich nie wymaga specjalistycznej wiedzy na temat niepełnosprawności, na przykład dzielenie się czasem, pytanie o codzienność, oferowanie podwiezienia, wspólna modlitwa, nauka, czas wolny, zwyczajne zainteresowanie się drugą osobą lub wyciągnięcie pomocnej dłoni.

07

BUDOWANIE RELACJI

08

Najbardziej rozwijamy się w relacjach z innymi. Jednak relacje lub przyjaźnie mogą być nieuchwytnie dla osób z niepełnosprawnością. „Inność” może powodować bariery, brak wiedzy je pogłębia, a stereotypy zabijają wszelkie możliwości budowania wspólnych relacji. Otwarte oczy, uszy i serce są narzędziem do poznania, zrozumienia i zbudowania relacji z drugim człowiekiem.

BYCIE POTRZEBNYM

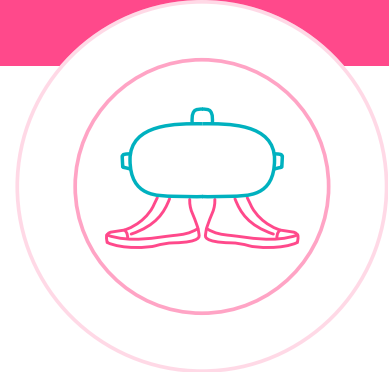
Społeczeństwo często ma trudności z postrzeganiem osób niepełnosprawnych jako posiadających mocne strony, talenty i dary, które czynią je istotnymi i wartościowymi dla społeczności. Społeczeństwo nie może być kompletne bez obecności i uczestnictwa osób niepełnosprawnych.

09

BYCIE KOCHANYM

10

Możemy być pewni, że należymy do społeczności, gdy jesteśmy kochani. Ten aspekt przynależności nie wymaga większego omówienia. Największym pragnieniem człowieka jest być kochanym. Kochać to znaczy chcieć dla drugiego człowieka dobrze. Czy jesteśmy gotowi na tę prostą definicję „kochania”?

PRZYDATNE ŹRÓDŁA:

- Borowiecki, P., *Jakość życia osób z niepełnosprawnością i ich rodzin w perspektywie zewnętrznej i wewnętrznej – przegląd wybranych badań*, „Niepełnosprawność – Zagadnienia, Problem, Rozwiązania” 2016, nr 3(20), ss. 81–91.
- *Pojęcie niepełnosprawności. Prawno-administracyjne aspekty sytuacji osób niepełnosprawnych w Polsce*, pod red. M. Giełdy i R. Raszewskiej-Skałeckiej, E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa. Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2015.
- Kolwicz, M., Radlińska, I., *Kształtowanie się współczesnego paradygmatu niepełnosprawności*, „Pomeranian Journal of Life Sciences” 2015, nr 61(3), ss. 270–77.
- Zielińska-Król, K. (2023), *Bliżej siebie. Standardy pracy z osobą z niepełnosprawnością*, „Niepełnosprawność – Zagadnienia, Problemy, Rozwiązania” 2023, nr 2–3, ss. 47–48.
- <https://far.org.pl>
- <https://www.niepelnosprawni.pl/>